

โรคโควิด 19 และสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ: คำแนะนำ

1. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อสิทธิในสุขภาพของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
2. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่อาศัยอยู่ในภาคสถาบัน](#)
3. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในการอาศัยอยู่ในชุมชน](#)
4. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อการทำงาน รายได้ และความเป็นอยู่ของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
5. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อสิทธิในการศึกษาของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
6. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในการได้รับการปกป้องจากความรุนแรง](#)
7. [โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อประชากรบางกลุ่มที่มีผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพอยู่เป็นจำนวนมาก](#)
 - ก. นักโทษที่มีภาวะทุพพลภาพ
 - ข. ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่ไม่มีที่พักอาศัยที่เพียงพอ

ภาพรวม

แม้ว่าการระบาดใหญ่ของโรคโควิด 19 จะคุกคามสมาชิกทุกคนในสังคม แต่ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพนั้นได้รับผลกระทบจากการระบาดมากกว่า เนื่องจากอุปสรรคด้านทัศนคติ อุปสรรคด้านสภาพแวดล้อม และอุปสรรคด้านสถาบันที่เกิดขึ้นในการรับมือกับโรคโควิด 19

ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพจำนวนมากมีสถานะสุขภาพแต่เดิมอยู่แล้ว ซึ่งสถานะสุขภาพเหล่านี้ทำให้ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพมีโอกาสติดเชื้อไวรัสมากกว่า หรือเกิดอาการที่รุนแรงมากกว่าและทำให้ระดับการเสียชีวิตสูงกว่าเมื่อติดเชื้อ ในช่วงวิกฤติโควิด 19 ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่ต้องได้รับความช่วยเหลือในการใช้ชีวิตในแต่ละวันอาจพบว่าตัวเองถูกแยกตัวอยู่ลำพังและไม่สามารถใช้ชีวิตในมาตรการปิดเมืองได้ ในขณะที่ผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่ในสถาบันก็มีความเสี่ยงเป็นพิเศษ ดังจะเห็นได้จากรายงานว่ามีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากในสถานดูแลและสถานบริการสุขภาพจิต มีการพบว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพมีอุปสรรคในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพและข้อมูล นอกจากนี้ ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพยังคงเผชิญกับการเลือกปฏิบัติและอุปสรรคอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องในการขอรับการช่วยเหลือในด้านการใช้ชีวิตและรายได้ การเข้าร่วมในการศึกษาทางออนไลน์ และการขอรับการปกป้องจากความรุนแรง ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพบางกลุ่ม เช่น นักโทษและผู้ไร้บ้านหรือไม่มีที่พักอาศัยที่เพียงพอ ก็เผชิญกับความเสี่ยงที่มากกว่า

ความตระหนักเกี่ยวกับความเสี่ยงเหล่านี้นำไปสู่การรับมือที่ดีขึ้น ซึ่งจะสามารถบรรเทาผลกระทบที่ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพได้รับมากกว่าให้ลดลงได้ คำแนะนำนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อ:

- สร้างความตระหนักเกี่ยวกับผลกระทบของการระบาดใหญ่ต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและสิทธิของบุคคลเหล่านี้
- กระตุ้นให้ผู้คนให้ความสนใจกับแนวทางปฏิบัติที่ว่าจะมีประสิทธิผลและได้มีการนำมาดำเนินการแล้วทั่วโลก
- ระบุการดำเนินการที่สำคัญสำหรับรัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ และ
- ให้แหล่งข้อมูลเพื่อการเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำให้แน่ใจว่าการรับมือกับโรคโควิด 19 โดยอิงจากสิทธิเป็นพื้นฐานนั้นรวมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพด้วย

1. โควิด 19 มีผลกระทบต่อสิทธิในสุขภาพของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ

แม้ว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพจะเป็นประชากรที่มีความเสี่ยงต่อโรคโควิด 19 เป็นพิเศษ แต่บุคคลเหล่านี้กลับเผชิญกับความไม่เท่าเทียมเพิ่มขึ้นในการเข้าถึงการดูแลสุขภาพในระหว่างที่มีการระบาดใหญ่ ทั้งนี้เนื่องจากไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลและสภาพแวดล้อมด้านสุขภาพ อีกทั้งแนวทางและเกณฑ์การปฏิบัติด้านการแพทย์ยังมุ่งเฉพาะกลุ่ม และอาจทำให้ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพเผชิญกับการเลือกปฏิบัติในการให้บริการดูแลสุขภาพเพิ่มขึ้น ในบางครั้ง เกณฑ์การปฏิบัติเหล่านี้เคยให้เห็นถึงอคติในทางการแพทย์ต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในเรื่องที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตและคุณค่าทางสังคมของบุคคลเหล่านี้ เช่น แนวทางการคัดแยกผู้ป่วยเพื่อจัดสรรทรัพยากรที่ขาดแคลน ซึ่งมีเกณฑ์การคัดผู้ป่วยบางรายไม่ให้ได้รับทรัพยากรเนื่องจากภาวะบกพร่องบางประเภท ความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือสูงในการใช้ชีวิตประจำวัน “ความอ่อนแอ” โอกาสที่ “การรักษาจะสำเร็จ” และการตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับ “ปีสุขภาวะ” ที่เหลือหากบุคคลเหล่านี้มีชีวิตรอด นอกจากนี้ ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและครอบครัวยังต้องเผชิญกับความกดดันภายในระบบสุขภาพมีการที่ปฏิเสธไม่ยอมรับมาตรฐานการดูแลสุขภาพด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- คณะกรรมการชีวจริยธรรมของสาธารณรัฐซานมารีโน (Bioethics Committee of the San Marino Republic) ได้จัดทำแนวทางเพื่อคัดแยกผู้ป่วยในกรณีของโรคโควิด โดยห้ามไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติกับผู้ป่วยโดยใช้ภาวะทุพพลภาพเป็นพื้นฐาน: “ดังนั้น ตัวแปรการคัดเลือกเพียงอย่างเดียวจึงเป็นการนำการคัดแยกผู้ป่วยมาใช้อย่างถูกต้อง โดยเคารพชีวิตมนุษย์ทุกชีวิตและอ้างอิงตามเกณฑ์ความเหมาะสมทางคลินิกและความได้สัดส่วนของการรักษา ส่วนเกณฑ์การคัดเลือกอื่น ๆ ทั้งหมด เช่น อายุ เพศ กลุ่มสังคมหรือชาติพันธุ์ ภาวะทุพพลภาพ ถือว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ในทางจริยธรรม เนื่องจากจะทำให้เกิดการจัดอันดับชีวิตอย่างชัดเจนและ ไม่มากก็น้อยว่าบุคคลหนึ่งมีคุณค่าที่มีชีวิตอยู่หรือไม่ ก่อให้เกิดการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ยอมรับไม่ได้”¹
- สำนักงานสิทธิพลเมือง (Office for Civil Rights) ของกระทรวงสุขภาพและบริการมนุษย์แห่งสหรัฐอเมริกา ได้ออกแถลงการณ์เพื่อให้แน่ใจว่าทางการห้ามไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยใช้ภาวะทุพพลภาพเป็นพื้นฐาน โดยระบุว่า “ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพไม่ควรถูกปฏิเสธการดูแลรักษาโดยมีพื้นฐานมาจากการเหมารวม การประเมินคุณภาพชีวิตหรือการตัดสินใจเกี่ยวกับ “คุณค่า” เจริญเปรียบเทียบกับบุคคลเนื่องจากการมีหรือการไม่มีภาวะทุพพลภาพ หรืออายุ”² นอกจากนี้ แถลงการณ์นี้ยังให้คำแนะนำกับหน่วยงานเกี่ยวกับการทำให้แน่ใจว่ามีการสื่อสารในเชิงรุกกับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและมีการจัดให้ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพสามารถเข้าถึง ข้อมูลและการสื่อสารได้ เพื่อโอกาสที่เท่าเทียมกันในการได้รับประโยชน์จากการดำเนินการรับมือเหตุการณ์ฉุกเฉิน “ซึ่งรวมถึงการประนีประนอมตามสมควร [เพื่อ] ช่วยให้เห็นใจว่าการรับมือเหตุการณ์ฉุกเฉินประสบความสำเร็จและลดการตีตราลง”
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ได้เปิดตัวโครงการระดับประเทศเพื่อดำเนินการตรวจหาเชื้อกับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพถึงที่บ้าน และจนถึงช่วงกลางเดือนเมษายนได้มีการดำเนินการตรวจหาเชื้อโรคโควิด 19 กับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพแล้ว 650,000 ครั้ง³
- ในประเทศฟิลิปปินส์ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (Commission on Human Rights) ได้เผยแพร่ข้อมูลเพื่อสนับสนุนหน่วยงานด้านสุขภาพในการปรับเปลี่ยนการออกประกาศต่อสาธารณะให้เหมาะสมกับกลุ่มที่เปราะบางของชุมชน ซึ่งรวมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ⁴
- ในประเทศแคนาดาได้มีการจัดตั้งคณะทำงานที่ปรึกษาด้านภาวะทุพพลภาพในสถานการณ์ของโรคโควิด 19 (COVID-19 Disability Advisory Group) ซึ่งมีผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและองค์กรที่เป็นตัวแทนของบุคคลเหล่านี้ร่วมเป็นสมาชิกเพื่อให้คำแนะนำกับรัฐบาลเกี่ยวกับประเด็นปัญหาที่เฉพาะเจาะจงกับภาวะทุพพลภาพ ความท้าทายและช่องว่างและกลยุทธ์ในระบบ มาตรการ และขั้นตอนที่ควรดำเนินการ เป็นต้น⁵

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- ห้ามไม่ให้มีการปฏิเสธการรักษาเนื่องจากภาวะทุพพลภาพและยกเลิกบทบัญญัติที่ทำให้บุคคลไม่สามารถเข้าถึงการรักษาได้เนื่องจากภาวะทุพพลภาพ ระดับการช่วยเหลือที่ต้องการ การประเมินคุณภาพชีวิต หรืออคติในทางการแพทย์รูปแบบอื่นทั้งหมดต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ รวมถึงบทบัญญัติภายในแนวทางเพื่อการจัดสรรทรัพยากรที่ขาดแคลน (เช่น เครื่องช่วยหายใจหรือการเข้าถึงหน่วยผู้ป่วยวิกฤต)

- ทำให้แน่ใจว่ามีการให้ลำดับความสำคัญในการตรวจกับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่มีอาการก่อน
- ส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบของโรคโควิด 19 ต่อสุขภาพของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ
- ค้นหาและจัดอุปสรรคในการรักษา ซึ่งรวมถึงการทำให้แน่ใจว่าสภาพแวดล้อม (โรงพยาบาล สถานที่ให้บริการตรวจและกักตัว) สามารถเข้าถึงได้ และมีข้อมูลและมีการเผยแพร่ข้อมูลด้านสุขภาพและการสื่อสารอื่น ๆ ในวิธีการ ช่องทาง และรูปแบบที่เข้าถึงได้
- ทำให้แน่ใจว่ามีการจัดหาและมีการจัดให้มีการเข้าถึงอย่างต่อเนื่องสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในระหว่างที่มีการระบาดใหญ่
- ดำเนินการฝึกอบรมและเพิ่มความตระหนักรู้ของผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติเนื่องจากความลำเอียงและอคติต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ
- พุดคุยปรึกษากับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและองค์กรที่เป็นตัวแทนของบุคคลเหล่านี้อย่างใกล้ชิด และให้บุคคลเหล่านี้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการวางแผนการรับมือที่อิงจากสิทธิต่อการระบาดใหญ่ ซึ่งรวมถึง และตอบสนองต่อ ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในทุกความหลากหลาย

แหล่งข้อมูล

- [ไม่มีข้อยกเว้นกับโรคโควิด 19: “ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการรักษาช่วยชีวิต” – ผู้เชี่ยวชาญในสหประชาชาติกล่าว](#)
- [ผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ, โรคโควิด 19: ใครกำลังปกป้องผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
- [องค์การอนามัยโลก, ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับภาวะทุพพลภาพในระหว่างการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19](#)

2. โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่อาศัยอยู่ในภาคสถาบัน

โรคโควิด 19 กำลังส่งผลกระทบเป็นอย่างมากในสถาบันด้านจิตเวช สถาบันการดูแลทางสังคม (สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ศูนย์เลี้ยงเด็กเวลากลางวัน ศูนย์ฟื้นฟู) และสถาบันสำหรับผู้สูงอายุ ส่งผลให้มีอัตราการติดเชื้อและการเสียชีวิตสูง ในการศึกษาเบื้องต้นหลายโครงการ จำนวนผู้เสียชีวิตในสถานดูแลคิดเป็น 42% ถึง 57% จากผู้เสียชีวิตเนื่องจากโรคโควิด 19 ทั้งหมดในประเทศเหล่านั้น⁶ ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่อยู่ในสถาบันเผชิญกับความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโควิด 19 สูงกว่า เนื่องจากสภาวะสุขภาพที่เป็นอยู่เดิม ความยากลำบากในการบังคับใช้การเว้นระยะห่างทางสังคมในผู้อาศัยและเจ้าหน้าที่และการถูกเจ้าหน้าที่ทอดทิ้ง นอกจากนี้ ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่อาศัยอยู่ในสถาบันยังเผชิญกับความเสี่ยงที่จะถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมากกว่า เช่น การละเลย การหน่วงเหนี่ยว การแยกตัว และความรุนแรง

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- ในประเทศสวีเดนเซอร์แลนด์และประเทศสเปน ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่อาศัยอยู่ในสถาบันถูกเคลื่อนย้ายออกจากสถาบันเพื่อให้อาศัยอยู่กับครอบครัวของตนเมื่อเป็นไปได้
- ในประเทศแคนาดาได้มีการออก [แนวทางการให้ลำดับความสำคัญในการตรวจโรค](#) และมีมาตรการที่เฉพาะเจาะจงสำหรับสภาพแวดล้อมในสถาบัน⁷

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- นำผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพออกจากสถาบันและทำให้แน่ใจว่ามีการจัดให้มีการช่วยเหลือในชุมชนผ่านครอบครัวและ/หรือเครือข่ายแบบไม่เป็นทางการ โดยทันที และให้เงินสำหรับบริการสนับสนุน โดยผู้ให้บริการของรัฐหรือเอกชน
- ในขณะที่เดียวกันก็จัดลำดับความสำคัญของการตรวจและส่งเสริมมาตรการป้องกันภายในสถาบันเพื่อลดความเสี่ยงที่จะเกิดการติดเชื้อ โดยการแก้ไขความแออัด การใช้มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคมทางร่างกายของผู้อาศัย การปรับเปลี่ยนเวลาเยี่ยม การบังคับให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกัน และการปรับปรุงสภาวะสุขลักษณะ
- เพิ่มทรัพยากรของสถาบันชั่วคราว ซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคลและทรัพยากรทางการเงินเพื่อดำเนินมาตรการป้องกัน
- ในระหว่างช่วงเวลาลูกเงิน ทำให้แน่ใจว่ามีการให้ความเคารพสิทธิของบุคคลที่อาศัยอยู่ในสถาบันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงเสรีภาพจากการแสวงหาประโยชน์ ความรุนแรง และการทารุณ การไม่ถูกเลือกปฏิบัติ สิทธิในการให้ความยินยอมโดยอิสระและโดยได้รับทราบข้อมูล และการเข้าถึงระบบยุติธรรม⁸

- **ฟื้นฟูได้ดีขึ้น**โดยการใช้และสนับสนุนกลยุทธ์การลดความเป็นสถาบัน (deinstitutionalisation) เพื่อปิดสถาบันและนำผู้คนที่กลับสู่ชุมชน และเสริมความแข็งแกร่งของการสนับสนุนและบริการสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและผู้สูงอายุ

แหล่งข้อมูล

- [องค์การอนามัยโลก \(WHO\), แนวทางการป้องกันและการควบคุมการติดเชื้อสำหรับสถานดูแลและชะลอในบริบทของโรคโควิด-19 คำแนะนำชั่วคราว, 21 มีนาคม 2020](#)
- [องค์การอนามัยโลก, ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับภาวะทุพพลภาพในระหว่างการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19](#)
- [แถลงการณ์โดยองค์กรระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคม พร้อมคำแนะนำในบริบทของการระบาดใหญ่ของโรคโควิด-19](#)

3. โรคโควิด 19 มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในการอาศัยอยู่ในชุมชน

ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพเผชิญกับอุปสรรคที่เฉพาะเจาะจงในการใช้ชีวิตประจำวันของตน ในชุมชนเนื่องจากมาตรการรับมือโรคโควิด 19 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อจำกัดให้อยู่แต่ที่บ้าน โดยไม่ได้คำนึงถึงความจำเป็นของบุคคลเหล่านี้ก่อให้เกิดการขัดขวางและความเสี่ยงรูปแบบใหม่ต่ออิสรภาพ สุขภาพ และชีวิตของบุคคลเหล่านี้

ผู้คนมากมายที่มีภาวะทุพพลภาพและต้องอาศัยผู้อื่นในการใช้ชีวิตประจำวัน (ผ่านการช่วยเหลือแบบเป็นทางการจากผู้ให้บริการ หรือการช่วยเหลือแบบไม่เป็นทางการจากญาติ/เพื่อนฝูง) พบว่าตัวเองไม่ได้รับการช่วยเหลือเนื่องจากข้อจำกัดในการเดินทางและมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม สิ่งนี้อาจทำให้บุคคลเหล่านี้มีความเสี่ยงสูงและไม่สามารถเข้าถึงอาหาร สินค้าที่จำเป็นและยา และทำให้บุคคลเหล่านี้ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมประจำวันพื้นฐาน เช่น อาบน้ำ ทำอาหาร หรือรับประทานอาหารได้

ไม่ได้มีการสื่อสารข้อมูลต่อสาธารณะเกี่ยวกับมาตรการป้องกันโรคโควิด 19 อย่างเป็นระบบ อีกทั้งไม่ได้มีการเผยแพร่ข้อมูลเหล่านี้ในรูปแบบและวิธีที่เข้าถึงได้สำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทุกคน (เช่น การแปลเป็นภาษามือ การใส่คำบรรยาย รูปแบบที่อ่านง่าย เป็นต้น)

นอกจากนี้ ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพบางคน เช่น ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคม และผู้ที่มีภาวะออทิซึม อาจไม่สามารถรับมือกับกรกักตัวอย่างเข้มงวดที่บ้านได้ การออกไปข้างนอกเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ อย่างระมัดระวังหลายครั้งตลอดทั้งวันเป็นปัจจัยสำคัญเพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถจัดการกับสถานการณ์นี้ได้

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- **ประเทศปารากวัย¹⁰และประเทศปานามา¹¹**ได้พัฒนาระบบที่ทำให้แน่ใจว่ามีการจัดหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในรูปแบบที่สามารถเข้าถึงได้ ในทำนองเดียวกัน กระทรวงสาธารณสุขของประเทศนิวซีแลนด์ก็จัดให้มีส่วนหนึ่งบนเว็บไซต์ของตนไว้สำหรับให้ข้อมูลในรูปแบบที่เข้าถึงได้โดยเฉพาะ ซึ่งรวมถึงภาษามือและรูปแบบที่อ่านง่าย¹² รัฐบาลของประเทศเม็กซิโกก็นำแนวทางปฏิบัติเดียวกันมาใช้เช่นเดียวกัน¹³
- **ในประเทศอาร์เจนตินา¹⁴** ผู้ดูแลผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัดการเดินทางและการเว้นระยะห่างทางสังคมเพื่อให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพได้ ได้มีการพัฒนาเครือข่ายสนับสนุนในชุมชนในประเทศโคลอมเบียและมีการรับอาสาสมัครที่ให้การช่วยเหลือผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและผู้สูงอายุด้วยการซื้อของชำและการซื้อของอื่น ๆ ให้¹⁵ นอกจากนี้ เพื่อลดความเสี่ยง ในประเทศปานามามีการจัดให้ธุรกิจจัดสรรเวลาเปิดทำการเฉพาะสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและผู้ช่วยส่วนตัวของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพเพื่อให้มาซื้อสินค้าจำเป็นได้¹⁶
- **สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ¹⁷**ได้ผ่อนคลายมาตรการกักกันที่ในตอนแรกมีความเข้มงวดลง และเริ่มใช้ช้อยกเว้นเพื่ออนุญาตให้ผู้ที่มีภาวะออทิซึมและผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพอื่น ๆ สามารถออกไปข้างนอกได้ และประเทศฝรั่งเศสก็ริเริ่มมาตรการที่คล้ายกัน¹⁸

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- ทำให้แน่ใจว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพสามารถเข้าถึงข้อมูลมาตรการที่เกี่ยวกับโรคโควิด 19 ได้ ซึ่งรวมถึงการแปลภาษามือ การใส่คำบรรยาย และรูปแบบที่อ่านง่าย เป็นต้น
- ทำให้แน่ใจว่าผู้ดูแลผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัดให้อยู่บ้านเพื่อให้การช่วยเหลือผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพได้
- ส่งเสริมและประสานงานการพัฒนาเครือข่ายสนับสนุนในชุมชน และทำให้แน่ใจว่าวัสดุ อุปกรณ์ และผลิตภัณฑ์ป้องกันมีพร้อมใช้งาน

- พิจารณากำหนดเวลาเปิดทำการที่ช่วยลดความสำคัญกับผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพและผู้ช่วยส่วนตัวของบุคคลเหล่านี้ในซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านขายของชำ และร้านขายสินค้าจำเป็นอื่น ๆ ในระหว่างที่มีมาตรการกำหนดให้อยู่บ้าน/มาตรการกักตัว
- ทำให้แน่ใจว่ามีการจัดให้มีการปรับเปลี่ยนที่สมเหตุสมผลเพื่อผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพ โดยการละเว้นจากการบังคับใช้ข้อห้ามออกจากบ้านหรือการกำหนดค่าปรับโดยไม่มีข้อยกเว้น และกำหนดให้มีข้อยกเว้นให้ผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพอยู่ข้างนอกบ้านได้

แหล่งข้อมูล

- [องค์การอนามัยโลก, ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับภาวะทุพพลภาพในระหว่างการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19](#)
- [ภาคีความร่วมมือเพื่อสิทธิของผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพ \(UNPRPD\), องค์การแรงงานระหว่างประเทศ \(ILO\) และอื่น ๆ, การรับมือกับวิกฤติโรคโควิด 19 โดยการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมถึงผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพ](#)

4. โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อการทำงาน รายได้ และความเป็นอยู่ของผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพ

ผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพมีแนวโน้มที่จะได้รับการจ้างงานน้อยกว่าบุคคลอื่น และหากได้รับการจ้างงาน ผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพมีแนวโน้มที่จะได้รับการจ้างงานนอกระบบ¹⁹ ดังนั้นผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพจึงสามารถเข้าถึงระบบประกันสังคมที่อิงตามการจ้างงานได้น้อยกว่าบุคคลอื่น ทำให้ความยืดหยุ่นทางเศรษฐกิจของบุคคลเหล่านี้ลดลงในบริบทของโรคโควิด 19 ในปัจจุบัน ส่วนผู้ที่มิงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ²⁰ บุคคลเหล่านี้อาจไม่สามารถทำงานจากที่บ้านได้เนื่องจากไม่มีอุปกรณ์หรือการสนับสนุนที่มีในที่ทำงาน และเผชิญกับความเสี่ยงที่จะสูญเสียงานและรายได้ของตนมากขึ้น นอกจากนี้ มาตรการป้องกันโรคโควิด 19 อาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพทางอ้อม โดยทำให้ครอบครัวและเสาหลักที่หาเลี้ยงครอบครัวไม่สามารถไปทำงานได้และส่งผลกระทบต่อรายได้โดยรวมของครอบครัว การขาดรายได้แสดงถึงภาวะที่มากกว่าสำหรับผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพและครอบครัวซึ่งโดยปกติต้องเผชิญกับต้นทุนและค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับภาวะทุพพลภาพอยู่แล้ว (ที่พักอาศัยและอุปกรณ์ที่เข้าถึงได้ เครื่องมือช่วยเหลือสินค้าและบริการที่เฉพาะเจาะจง เป็นต้น) สิ่งนี้จึงให้บุคคลเหล่านี้ตกอยู่ในภาวะยากจนรวดเร็วขึ้น

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- เพื่อตอบสนองต่อโรคโควิด 19 ประเทศบัลแกเรีย ประเทศมอลตา และประเทศลิทัวเนียได้เพิ่มเงินทุนในการคุ้มครองทางสังคมของตน เพื่อขยายการให้บริการสนับสนุนทางสังคมและเพื่อให้ครอบคลุมผู้รับประโยชน์มากขึ้น รวมถึงผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพด้วย²¹
- ในประเทศอาร์เจนตินาและประเทศเปรู ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์กรณีทุพพลภาพจะได้รับเงินเพิ่มเติมเนื่องจากวิกฤติโรคโควิด 19²² ประเทศฝรั่งเศสได้ประกาศมาตรการที่คล้ายกันที่สนับสนุนผู้รับเงินช่วยเหลือกรณีทุพพลภาพ²³ และแผนฉุกเฉินของประเทศตูนิเซียรวมถึงการโอนเงินสดให้กับครัวเรือนที่มีรายได้น้อย ผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพและบุคคลไร้บ้าน²⁴
- สหรัฐอเมริกา²⁵ จัดตั้งโครงการลดหย่อนภาษีที่อาจช่วยบรรเทาสถานการณ์ด้านการเงินของผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพในบริบทนี้

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- จัดให้ความช่วยเหลือทางการเงินกับผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพที่ไม่มีรายได้อื่น ๆ (เช่น การจ่ายเงินให้เป็นเงินก้อน มาตรการลดหย่อนภาษี เงินอุดหนุนสินค้า เป็นต้น)
- เพิ่มผลประโยชน์กรณีทุพพลภาพที่มีอยู่แล้ว ซึ่งรวมถึงการชำระเงินล่วงหน้าเพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายเพิ่มเติม
- ขยายระยะเวลาการให้สิทธิใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะทุพพลภาพที่จะหมดอายุในไม่ช้าโดยอัตโนมัติ
- ให้เงินชดเชยกับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่ประกอบอาชีพอิสระและมีรายได้น้อย
- ดำเนินโครงการความช่วยเหลือทางการเงินสำหรับผู้ที่ยุคทำงานเพื่อมาดูแลสนับสนุนหรือเพื่อป้องกันการติดเชื้อของสมาชิกในครอบครัวที่มีภาวะทุพพลภาพ และผู้ที่มิได้รับความคุ้มครองภายใต้ผลประโยชน์กรณีตกงานหรือเจ็บป่วย
- จัดให้มีการสนับสนุนทางการเงิน ซึ่งรวมถึงเงินลดหย่อนภาษี กับนายจ้างของผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพ เพื่อให้จัดหาอุปกรณ์ที่จำเป็นในการทำงานทางไกล
- ทำให้แน่ใจว่าแผนการจัดหาอาหารครอบคลุมถึงผู้ที่มิภาวะทุพพลภาพ และทำให้แน่ใจว่าแผนนี้ตอบสนองความต้องการของบุคคลเหล่านี้ ซึ่งรวมถึงมาตรการด้านโลจิสติกส์เพื่อนำส่งอาหารถึงที่บ้านของบุคคลเหล่านี้

แหล่งข้อมูล

- [องค์การแรงงานระหว่างประเทศ \(ILO\), ไม่มีผู้ใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ไม่ใช่ตอนนี้ และไม่ใช่ตลอดไป ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในการรับมือกับโรคโควิด 19](#)
- [ภาคีความร่วมมือเพื่อสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ \(UNPRPD\), องค์การแรงงานระหว่างประเทศ \(ILO\) และอื่น ๆ, การรับมือกับวิกฤติโรคโควิด 19 โดยการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
- [กองทุนการเงินระหว่างประเทศ, การตอบสนองเชิงนโยบายต่อโรคโควิด 19](#)

5. โรคโควิด 19 มีผลกระทบอย่างไรต่อสิทธิในการศึกษาของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ

ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพมีแนวโน้มที่จะสำเร็จการศึกษาน้อยกว่าบุคคลอื่น และมีแนวโน้มที่จะถูกละเว้นจากระบบการศึกษาไปเลยมากกว่า²⁶ เนื่องจากสถานการณ์ของโรคโควิด 19 หลายประเทศจึงปิดสถานศึกษาเป็นการชั่วคราว²⁷ ซึ่งส่งผลกระทบต่อนักเรียนทุกคน รวมถึงนักเรียนที่มีภาวะทุพพลภาพด้วย เพื่อลดผลกระทบของการหยุดชะงักในการศึกษา บางประเทศจึงกำลังใช้แนวทางปฏิบัติในการเรียนการสอนทางไกล อย่างไรก็ตาม ในกรณีเหล่านี้ นักเรียนที่มีภาวะทุพพลภาพกำลังเผชิญกับอุปสรรคเนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ที่จำเป็น ไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต และไม่สามารถเข้าถึงเนื้อหาและการสนับสนุนที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเรียนตามโปรแกรมการเรียนการสอนทางออนไลน์ได้ ดังนั้น นักเรียนจำนวนมากที่มีภาวะทุพพลภาพจึงถูกทิ้งไว้ข้างหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนที่มีภาวะทุพพลภาพทางสติปัญญา

ยิ่งไปกว่านั้น นักเรียนที่มีภาวะทุพพลภาพยังได้รับผลกระทบเชิงลบจากมิติอื่น ๆ ของการปิดโรงเรียน ซึ่งรวมถึงการเข้าถึงมื้ออาหารของโรงเรียน และโอกาสที่จะได้ทำกิจกรรมและเล่นกีฬาร่วมกับเพื่อน ๆ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- [สหรัฐอเมริกา](#) ได้ออกเอกสารคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายของรัฐบาลกลางที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่พระราชบัญญัติว่าด้วยบุคคลที่มีภาวะทุพพลภาพ (Individual with Disabilities Act)²⁸
- [ประเทศเอกวาดอร์](#) ได้ออกคำแนะนำให้กับครูอาจารย์เกี่ยวกับการสนับสนุนการศึกษาของเด็กที่ต้องแยกตัวอยู่ที่บ้าน²⁹
- [สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ](#) ได้เผยแพร่ข้อมูลและจัดตั้งระบบสำหรับสนับสนุนผู้ปกครองและผู้ดูแล เพื่อแนะนำเกี่ยวกับวิธีการเผชิญกับความรับผิดชอบที่ชัดเจนในขณะที่อยู่ที่บ้าน และวิธีการสนับสนุนกระบวนการศึกษาของเด็กที่มีภาวะทุพพลภาพได้ดีขึ้น³⁰

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- กำหนดแนวทางที่ชัดเจนให้กับหน่วยงานด้านการศึกษาและโรงเรียนเกี่ยวกับขอบเขตภาระผูกพันของหน่วยงาน และความหลากหลายของแหล่งข้อมูลที่มีเมื่อจัดการศึกษานอกโรงเรียน
- ทำให้แน่ใจว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนการสอนทางไกล และทำให้แน่ใจว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพสามารถเข้าถึงซอฟต์แวร์ได้ ซึ่งรวมถึงการจัดให้มีเครื่องมือช่วยเหลือ และการดำเนินการปรับเปลี่ยนตามสมควร
- จัดให้มีแนวทาง การฝึกอบรม และการสนับสนุนสำหรับครูอาจารย์เกี่ยวกับการศึกษาแบบเรียนร่วม (inclusive education) ผ่านการเรียนการสอนทางไกล
- สร้างความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับผู้ปกครองและผู้ดูแลสำหรับการศึกษาปฐมวัยของเด็กที่มีภาวะทุพพลภาพ
- ให้คำแนะนำและการสนับสนุนทางไกลกับผู้ปกครองและผู้ดูแล เพื่อช่วยในการจัดตั้งอุปกรณ์และสนับสนุน โปรแกรมการศึกษาของบุตรหลานของตนที่มีภาวะทุพพลภาพ
- จัดทำเนื้อหาที่เข้าถึงได้และปรับให้เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีภาวะทุพพลภาพเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนทางไกล
- จัดทำเนื้อหาเพื่อการศึกษาแบบใช้ภาพและเสียงที่สามารถเข้าถึงได้เพื่อเผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ (เช่น เข้าถึงทางออนไลน์ตามต้องการ รายการการศึกษาทางโทรทัศน์ เป็นต้น)

แหล่งข้อมูล

- [แถลงการณ์ของคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็ก \(CRC\) เกี่ยวกับผลกระทบร้ายแรงด้านร่างกาย อารมณ์ และจิตใจของการระบาดใหญ่ของโรคโควิด 19 ต่อเด็ก และการเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ ปกป้องสิทธิของเด็ก](#)
- [องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ \(UNICEF\), การรับมือกับโรคโควิด 19: ข้อควรพิจารณาสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
- [องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ \(UNESCO\), เว็บไซต์เกี่ยวกับการรับมือกับโรคโควิด 19](#)

6. โรคโควิด 19 มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในการได้รับการปกป้องจากความรุนแรง

ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถูกแยกตัว จะมีความเสี่ยงที่จะได้รับความรุนแรงมากกว่า โดยผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่มีภาวะทุพพลภาพเผชิญกับความรุนแรงจากพื้นฐานเพศสภาพ ความรุนแรงทางเพศ ความรุนแรงจากคู่ครอง และความรุนแรงภายในครอบครัวในอัตราที่สูงกว่า³¹ และผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่มีภาวะทุพพลภาพไม่เพียงแต่เผชิญกับความเสี่ยงที่จะได้รับความรุนแรงสูงกว่าเมื่อเทียบกับผู้หญิงอื่น ๆ เท่านั้น แต่ยังเผชิญกับความรุนแรงในระดับที่สูงกว่าผู้ชายที่มีภาวะทุพพลภาพด้วย³² แม้ว่าในปัจจุบันจะยังไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับภาวะทุพพลภาพและความรุนแรงจากพื้นฐานเพศสภาพในบริบทของโรคโควิด 19 แต่ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าในสถานการณ์ที่คล้ายกัน ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพจะมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ³³

การรายงานเหตุการณ์และการเข้าถึงบริการและความช่วยเหลือเรื่องความรุนแรงภายในครอบครัวเป็นสิ่งที่ท้าทายเป็นพิเศษสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ เนื่องจากโดยทั่วไปบริการเหล่านี้ไม่รวมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพไม่สามารถเข้าถึงบริการเหล่านี้ได้ สายด่วนมักไม่มีบริการล่ามสำหรับผู้หูหนวกและหูหนวกดาดและบริการและที่พักฉุกเฉิน ไม่มีความพร้อมที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

ในประเทศเปรูได้มีการออกแนวทางให้ราชการส่วนท้องถิ่นติดต่อผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางโทรศัพท์ในระหว่างช่วงเวลากักตัว และติดต่อด้วยตัวเองหลังจากที่มีการยกเลิกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน และมีการระบุหน้าที่ในการรายงานสถานการณ์ความรุนแรงต่อหน่วยงาน³⁴ นอกเหนือจากนี้แล้ว สำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชน (OHCHR) ไม่สามารถระบุแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผลใหม่ใด ๆ ในด้านนี้ ซึ่งยกระดับความกังวลให้เพิ่มขึ้น หลายประเทศยังคงจัดให้มีสายด่วน ความช่วยเหลือ และช่องทางรายงานที่เข้าถึงได้ ซึ่งรวมถึงการส่งข้อความ บริการถ่ายทอดการสื่อสาร และบริการโทรศัพท์ด้วยวีดิโอสำหรับผู้หูหนวก³⁵ ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่ดีมีระบุในแหล่งข้อมูลด้านล่าง

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- ทำให้แน่ใจว่ากลไกการรายงาน สายด่วน ที่พักฉุกเฉิน และรูปแบบความช่วยเหลืออื่น ๆ ครอบคลุมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ และทำให้แน่ใจว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพสามารถเข้าถึงได้
- ดำเนินการเฝ้าติดตามสถานการณ์ของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ใช้ชีวิตแยกตัวลำพัง โดยการดำเนินการสื่อสารในเชิงรุกที่รวมถึงการดำเนินการผ่านเครือข่ายชุมชนและเครือข่ายอาสาสมัคร
- เพิ่มความตระหนักและจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับความเสี่ยงของความรุนแรงที่ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพเผชิญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่มีภาวะทุพพลภาพ และส่งเสริมเครือข่ายการสนับสนุน รวมถึงการสนับสนุนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน (peer support)

แหล่งข้อมูล

- [กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ \(UNFPA\), แนวทางเพื่อการให้บริการที่อิงตามสิทธิและคำนึงถึงมิติบทบาทชายหญิงเพื่อจัดการกับความรุนแรงจากพื้นฐานเพศสภาพ และสุขภาพและสิทธิทางเพศและทางการสืบพันธุ์สำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่เป็นผู้หญิงและเด็ก](#)
- [บริการระยะยาวสำหรับผู้รอดชีวิตที่มีภาวะทุพพลภาพในระหว่างสถานการณ์ของโรคโควิด 19](#)

7. โควิด 19 มีผลกระทบต่อประชากรบางกลุ่มที่มีผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพอยู่เป็นจำนวนมาก: นักโทษที่มีภาวะทุพพลภาพและผู้ที่ไม่มีที่พักอาศัยที่เพียงพอ

ก. นักโทษที่มีภาวะทุพพลภาพ

ในเรือนจำมีผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพอยู่เป็นจำนวนมาก³⁶ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคมและผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางสติปัญญา บุคคลเหล่านี้มีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อสูงกว่า เนื่องจากสภาวะที่มีคนหนาแน่นและไม่ถูกสุขลักษณะที่ไม่สามารถเว้นระยะห่างของร่างกายได้นั้นทำให้มีความเสี่ยงการติดเชื้อสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักโทษที่มีภาวะทุพพลภาพจำนวนมากต้องอาศัยการช่วยเหลืออย่างไม่เป็นทางการจากเพื่อนนักโทษ เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหาร เค็มน้ำ และอาบน้ำได้ และโดยทั่วไป บริการสุขภาพในเรือนจำไม่เพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการของบุคคลเหล่านี้

ความท้าทายเหล่านี้ไม่ได้มีเพียงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ ในเรือนจำและในการคุมขังก่อนชั้นพิจารณาภายในระบบความยุติธรรมทางอาญาและทัณฑสถานที่ต้องเผชิญเท่านั้น แต่ผู้ที่กำลังอยู่ภายใต้การคุมขังโดยอำนาจฝ่ายบริหาร หรือการคุมขังอื่น ๆ ในทุกรูปแบบก็ต้องเผชิญกับความท้าทายเหล่านี้เช่นกัน ซึ่งรวมถึงผู้พวยพที่มีภาวะทุพพลภาพในห้องกักตัวของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองด้วย

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- ในสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ นักโทษที่เหลือนเวลาต้องโทษน้อยกว่าสองเดือนกำลังได้รับการปล่อยตัว³⁷ ในสหรัฐอเมริกา หลายรัฐได้ปล่อยตัวหรือกำลังอยู่ระหว่างปล่อยตัวนักโทษ³⁸ การปล่อยตัวนักโทษในทำนองเดียวกันเกิดขึ้นในประเทศอิหร่าน ประเทศตุรกี และประเทศอินโดนีเซีย ในประเทศโคลอมเบีย ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและมีข้อจำกัดในการทำหน้าที่ซึ่งทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรการป้องกันได้ด้วยตนเองรวมอยู่ในกลุ่มผู้ที่ได้รับการปล่อยตัวก่อนกำหนด³⁹ ในทำนองเดียวกัน ในประเทศอาร์เจนตินา ศาลสูงสุดและศาลอุทธรณ์ทางอาญาตัดสินให้ผู้ที่มีการปล่อยตัวจากเรือนจำ⁴⁰ ในประเทศบราซิล คณะกรรมการความยุติธรรมของประเทศ (National Justice Council) ได้ออกคำแนะนำให้ทบทวน ประเมินใหม่ และปล่อยตัวนักโทษที่มีภาวะทุพพลภาพ รวมถึงผู้ที่อยู่ในกระบวนการอาชญากรรมเด็กและเยาวชนด้วยเช่นกัน⁴¹

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- ลดประชากรในเรือนจำโดยการปล่อยตัวนักโทษกลุ่มที่มีความเสี่ยง ซึ่งรวมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ ใช้การปล่อยตัวก่อนกำหนดและการคุมประพฤติ หรือลดระยะเวลาหรือลดโทษและลดการใช้การคุมขังก่อนชั้นพิจารณาและทำให้แน่ใจว่ามีการจัดให้มีการช่วยเหลือในชุมชนผ่านครอบครัวและ/หรือเครือข่ายแบบไม่เป็นทางการ โดยทันที และให้เงินสำหรับบริการสนับสนุน โดยผู้ให้บริการของรัฐหรือเอกชน
- ดำเนินมาตรการป้องกันภายในเรือนจำเพื่อลดความเสี่ยงของการติดเชื้อ ซึ่งรวมถึงการระงับนักโทษที่มีภาวะทุพพลภาพและทำให้แน่ใจว่าบุคคลเหล่านี้สามารถเข้าถึงการสนับสนุน อาหาร น้ำ และระบบสุขาภิบาลได้ การใช้มาตรการแยกตัวและการเว้นระยะห่างของร่างกาย การกำหนดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกัน และการปรับปรุงสภาวะสุขลักษณะ

แหล่งข้อมูล

- [องค์การอนามัยโลก, การป้องกันและการควบคุมโรคโควิด 19 ในเรือนจำและสถานที่กักขังอื่น ๆ](#)
- [คณะกรรมการระหว่างองค์กรของสหประชาชาติ \(UN Inter Agency Standing Committee\), โควิด 19: มุ่งเน้นที่บุคคลที่ถูกตัดอิสระภาพ](#)

ข. ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่ไม่มีที่พักอาศัยที่เพียงพอ

นอกจากนี้ ในประชากรที่ยากจนที่สุดยังมีผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคมและทางสติปัญญา อยู่เป็นจำนวนมากด้วยเช่นกัน บุคคลไร้บ้านที่มีภาวะทุพพลภาพและผู้ที่อยู่อาศัยในที่พักฉุกเฉินและชุมชนแออัดมีความเสี่ยงที่จะติดเชื้อโควิด 19 เป็นพิเศษ เนื่องจากสภาวะการอยู่อาศัยที่แออัด การขาดการเข้าถึงน้ำและระบบสุขาภิบาล และเนื่องจากสภาวะสุขภาพที่คนเป็นอยู่เดิม

การประกาศการระบาดของโรคโควิด 19 เป็นสถานการณ์ฉุกเฉินผลักดันให้ผู้ไร้บ้าน รวมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ ต้องหาที่พักและขอรับการสนับสนุน ทำให้ที่พักฉุกเฉินมีผู้พักอาศัยมากเกินไปและทำให้เชื้อไวรัสแพร่กระจาย ผู้ที่ไม่สามารถปฏิบัติตามการเว้นระยะห่างทางสังคมเนื่องจากการจัดการด้านที่พักอาศัยอยู่ในสถานการณ์เสียเปรียบเช่นเดียวกัน

ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติที่น่าจะมีประสิทธิผล

- ในสหรัฐอเมริกาได้มีการดำเนินการรับมือเกี่ยวกับผู้ไร้บ้านผ่าน [แนวทางที่เฉพาะเจาะจง](#) ซึ่งในการสื่อสารรวมถึงมีภาวะทุพพลภาพด้วย
- ในประเทศชิลี รัฐบาลประกาศสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐบาลท้องถิ่นเพื่อจัดหาบริการด้านสุขภาพให้กับบุคคลที่ไร้บ้าน
- ในประเทศอาร์เจนตินา ได้มีการติดตั้งเตียงกว่า 1,000 เตียงในอาคารขนาดใหญ่ เพื่อให้เป็นที่พักฉุกเฉินสำหรับผู้ที่ต้องใช้การเว้นระยะห่างทางสังคมโดยที่ไม่มีความต้องการทางการแพทย์สูง

ตัวอย่างการดำเนินการที่สำคัญที่รัฐและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถดำเนินการได้

- ทำให้แน่ใจว่าบุคคลไร้บ้านที่มีภาวะทุพพลภาพได้รับการปฏิบัติด้วยความให้เกียรติและความเคารพ และผู้ปฏิบัติการณ์ฉุกเฉินเบื้องต้นต้องได้รับการฝึกอบรมและคำแนะนำเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อหลีกเลี่ยงสถานการณ์รุนแรง
- หลีกเลี่ยงการบังคับให้ย้ายออกจากชุมชนแออัด เนื่องจากการทำเช่นนี้สามารถทำให้เชื้อไวรัสแพร่กระจายรวดเร็วขึ้น ควรให้การรักษามอบบุคคลไร้บ้านที่มีภาวะทุพพลภาพ ณ สถานที่ที่บุคคลเหล่านั้นอาศัยอยู่ และเสนอที่พักที่ปลอดภัยและเข้าถึงได้หากมี
- ดำรวจตัวเลือกที่พักต่าง ๆ ที่ให้การเว้นระยะห่างทางสังคม ซึ่งรวมถึงทรัพย์สินให้เช่า โรงแรม ศูนย์การประชุมและสนามกีฬา ซึ่งมีระบบสุขาภิบาลที่เพียงพอและมีสภาวะการอยู่อาศัยที่เหมาะสม
- ให้บริการระบบสุขาภิบาลบนท้องถนน ซึ่งรวมถึงน้ำ สบู่ อ่างล้างมือ และทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อให้แน่ใจว่ามีน้ำและระบบสุขาภิบาลให้บริการ

แหล่งข้อมูล

- [ผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านสิทธิในที่พำนักอาศัยที่เพียงพอ](#), คำแนะนำเกี่ยวกับโรคโควิด 19: การปกป้องผู้ที่ใช้ชีวิตในสภาวะไร้บ้าน
- [ผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านสิทธิในที่พำนักอาศัยที่เพียงพอ](#), คำแนะนำเกี่ยวกับโรคโควิด 19: การปกป้องผู้อาศัยในชุมชนแออัด

แหล่งข้อมูล – ทั่วไป

- [คณะกรรมการอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิของคนพิการ \(CRPD\) และคณะทูตพิเศษของเลขาธิการสหประชาชาติด้านภาวะทุพพลภาพและความสามารถในการเข้าถึง](#), แดลงการณ์ร่วม: ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพและโรคโควิด 19
- [สมาพันธ์ภาวะทุพพลภาพระหว่างประเทศ \(International Disability Alliance\)](#), โรคโควิด 19 และการเคลื่อนไหวด้านภาวะทุพพลภาพ
- [สหภาพภาวะทุพพลภาพและการพัฒนา](#)ระหว่างประเทศ: [คลังแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับการรวมผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพเข้าเป็นส่วนหนึ่งและโรคโควิด 19](#)
- [องค์กรแรงงานระหว่างประเทศ \(ILO\)](#), [ไม่มีผู้ใดถูกทิ้งไว้ข้างหลัง](#) ไม่ใช่ตอนนี้ และไม่ใช่ตลอดไป: ผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพในการรับมือกับโรคโควิด 19

- [องค์การระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคม, แดลงการณ์เกี่ยวกับโรคโควิด 19 และผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคม พร้อมคำแนะนำ](#)
- [สหประชาชาติกำลังดำเนินงานเพื่อให้แน่ใจว่ากลุ่มที่เปราะบางไม่ถูกทิ้งไว้ข้างหลังในการรับมือกับโรคโควิด 19](#)
- [คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมของเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติ \(UN ESCAP\): การทำให้แน่ใจในสิทธิของผู้มีภาวะทุพพลภาพและการรวมผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการรับมือกับโรคโควิด 19](#)
- [คณะกรรมการระหว่างองค์กรของสหประชาชาติ \(UN Inter Agency Standing Committee\), โรคโควิด 19: มุ่งเน้นที่บุคคลที่ถูกลดสิทธิ](#)
- [ภาคีความร่วมมือเพื่อสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ \(UNPRPD\), องค์การแรงงานระหว่างประเทศ \(ILO\) และอื่น ๆ, การรับมือกับวิกฤติโรคโควิด 19 โดยการคุ้มครองทางสังคมที่ครอบคลุมถึงผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
- [ผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติและผู้เชี่ยวชาญอิสระ, ไม่มีข้อยกเว้นกับโรคโควิด 19: “ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการรักษาช่วยชีวิต”](#)
- [ผู้ตรวจการพิเศษแห่งสหประชาชาติด้านผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ, โรคโควิด 19: ใครกำลังปกป้องผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
- [กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ \(UNFPA\), แนวทางเพื่อการให้บริการที่อิงตามสิทธิและคำนึงถึงมิติบทบาทชายหญิง เพื่อจัดการกับความรุนแรงจากพื้นฐานเพศสภาพ และสุขภาพและสิทธิทางเพศและการสืบพันธุ์สำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพที่เป็นผู้หญิงและเด็ก](#)
- [องค์การยูนิเซฟ วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ \(UNICEF\), โรคโควิด 19: ข้อควรพิจารณาสำหรับเด็กและผู้ใหญ่ที่มีภาวะทุพพลภาพ](#)
- [องค์การอนามัยโลก, ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับภาวะทุพพลภาพในระหว่างการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19](#)
- [องค์การอนามัยโลก \(WHO\), แนวทางการป้องกันและการควบคุมการติดเชื้อสำหรับสถานดูแลและชะยาวในบริบทของโรคโควิด, 19 คำแนะนำชั่วคราว, 21 มีนาคม 2020](#)
- [องค์การอนามัยโลก, การป้องกันและการควบคุมโรคโควิด 19 ในเรือนจำและสถานที่กักขังอื่น ๆ](#)

¹ คู่มือที่ <http://www.sanita.sm/on-line/home/bioetica/comitato-sammarinese-di-bioetica/documents-in-english/documento2116023.html>

² คู่มือที่ <https://www.hhs.gov/sites/default/files/ocr-bulletin-3-28-20.pdf>.

³ คู่มือที่ <https://www.khaleejtimes.com/coronavirus-pandemic/combatting-coronavirus-uae-launches-home-testing-programme-for-people-of-determination>

⁴ คู่มือที่ https://www.facebook.com/pg/chrgovph/photos/?tab=album&album_id=2681151298668065&_m_=-UC-R

⁵ คู่มือที่ <https://www.canada.ca/en/employment-social-development/news/2020/04/backgrounder--covid-19-disability-advisory-group.html>

⁶ Adelina Comas-Herrera และ Joseba Zalakain, “อัตราการเสียชีวิตที่เกิดจากการระบาดของโรคโควิด 19 ในสถานดูแล: หลักฐานระหว่างประเทศในเบื้องต้น”, เครือข่ายนโยบายการดูแลระยะยาวระหว่างประเทศ (International Long Term Care Policy Network), 12 เมษายน 2020, p 5

⁷ คู่มือที่ http://www.health.gov.on.ca/en/pro/programs/publichealth/coronavirus/docs/2019_testing_guidance.pdf

⁸ แดลงการณ์โดยองค์การระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศสำหรับผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพทางจิตและสังคม พร้อมคำแนะนำในบริบทของการระบาดใหญ่ของโรคโควิด 19 ที่ https://dkmedia.s3.amazonaws.com/AA/AG/chrup-biz/downloads/357738/COVID19-and-persons-with-psychosocial-disabilities-final_version.pdf

⁹ เมื่อการระบาดเริ่มต้นขึ้นในประเทศจีน วัยรุ่นคนหนึ่งที่มีอายุ 16 ปีและมีภาวะสมองพิการเสียชีวิตเนื่องจากสมาชิกในครอบครัวของเขาถูกกักตัวและทิ้งเขาไว้โดยไม่มีการช่วยเหลือใด ๆ

¹⁰ หน่วยงานรับผิดชอบด้านภาวะทุพพลภาพของประเทศปารากวัย (Disability Focal Point, SENADIS) ได้เริ่มต้น [การใช้โซเชียลมีเดีย](#) เพื่อให้ข้อมูลในภาษามือเพื่อส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลโดยชุมชนผู้หูหนวก

¹¹ คู่มือที่ หน่วยงานรับผิดชอบด้านภาวะทุพพลภาพของประเทศปารากวัย (SENADIS), Panamá toma medidas para la inclusión de las personas con discapacidad frente al covid-19, 3.1.

¹² คู่มือที่ <https://www.health.govt.nz/our-work/diseases-and-conditions/covid-19-novel-coronavirus/covid-19-novel-coronavirus-resources/covid-19-novel-coronavirus-new-zealand-sign-language>

¹³ คู่มือที่ <https://coronavirus.gob.mx>

¹⁴ อาร์เจนตินา, คำสั่งที่ 297/2020, มาตรา 6.5.

¹⁵ แนวทางปฏิบัติดังกล่าวได้รับการส่งเสริมจากหลายประเทศ เช่น ประเทศโคลอมเบีย (คู่มือที่ <https://www.minsalud.gov.co/sites/rid/Lists/BibliotecaDigital/RIDE/DE/PS/asif13-personas-con-discapacidad.covid-19.pdf>)

¹⁶ คู่มือที่ หน่วยงานรับผิดชอบด้านภาวะทุพพลภาพของประเทศปารากวัย (SENADIS), Panamá toma medidas para la inclusión de las personas con discapacidad frente al covid-19, 3.3.

- ¹⁷ คู่มือสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ, คำถามที่พบบ่อยเกี่ยวกับการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา: คุณสามารถทำและไม่สามารถทำได้บ้าง, หัวข้อ 15.
- ¹⁸ คู่มือ Secrétariat d'Etat auprès du Premier Ministre chargé des personnes handicapées, ที่ <https://handicap.gouv.fr/autisme-et-troubles-du-neuro-developpement/infos-speciales-coronavirus/article/information-covid-19-et-confinement>
- ¹⁹ คู่มือองค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD), ความเจ็บป่วย, ภาวะทุพพลภาพและการทำงาน. การทลายอุปสรรค, หน้า 23 ซึ่งระบุว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพมีอัตราการขาดกิจกรรมสูงกว่าเมื่อเทียบกับผู้อื่น: 49% ต่อ 20% ตามลำดับ
- ²⁰ คู่มือสำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (UNDESA), รายงานภาวะทุพพลภาพและการพัฒนา, หน้า 157, รูปที่ II.81 ซึ่งระบุว่าผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพคิดเป็น 9% ของผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระทั้งหมด (ข้อมูลใน 19 ประเทศ)
- ²¹ บัลแกเรีย, ราชกิจจานุเบกษา, 24 มีนาคม 2020, มาตรา 12; กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF), การตอบสนองเชิงนโยบายต่อโรคโควิด 19, <https://www.imf.org/en/Topics/imf-and-covid19/Policy-Responses-to-COVID-19#T>
- ²² คู่มือ <https://www.argentina.gob.ar/noticias/bono-extraordinario-para-las-personas-con-discapacidad-que-cobran-pensiones-no>
- ²³ คู่มือ <https://informations.handicap.fr/a-prime-solidaire-aah-covid-12818.php>
- ²⁴ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF), การตอบสนองเชิงนโยบายต่อโรคโควิด 19, <https://www.imf.org/en/Topics/imf-and-covid19/Policy-Responses-to-COVID-19#T>
- ²⁵ คู่มือ <https://www.benefits.gov/benefit/945>
- ²⁶ ตัวอย่างเช่น ในโรงเรียนประถมศึกษา อัตราการสำเร็จการศึกษานักเรียนที่มีภาวะทุพพลภาพเท่ากับ 56% เมื่อเทียบกับ 73% สำหรับนักเรียนอื่น ๆ
- ²⁷ องค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) คาดการณ์ว่าการปิดสถานศึกษาทำส่งผลกระทบต่อประชากรนักเรียนมากกว่า 91% ของโลก คู่มือ <https://en.unesco.org/covid19/educationresponse>
- ²⁸ คู่มือสหรัฐอเมริกา, กระทรวงศึกษาธิการ, คำถามและคำตอบเกี่ยวกับการให้บริการกับเด็กที่มีภาวะทุพพลภาพในระหว่างการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019, มีนาคม 2020
- ²⁹ คู่มือ <https://educacion.gob.ec/wp-content/uploads/downloads/2020/03/Anexo-2-RECOMENDACIONES-A-LOS-DOCENTES-PARA-BRINDAR-APOYO-PEDAGÓGICO-A-LOS-ESTUDIANTES-EN-AISLAMIENTO-EN-FUNCIÓN-DE-PREVENIR-POSIBLES-CONTAGIOS-POR-ENFERMEDADES-RESPIRATORIAS.pdf>
- ³⁰ คู่มือสหราชอาณาจักร, <https://www.gov.uk/guidance/supporting-your-childrens-education-during-coronavirus-covid-19> นอกจากนี้ คู่มือ <https://www.gov.uk/guidance/help-children-with-send-continue-their-education-during-coronavirus-covid-19>
- ³¹ องค์การอนามัยโลก, โรคโควิด 19 และความรุนแรงต่อผู้หญิง ภาคส่วน/ระบบสาธารณสุขสามารถดำเนินการได้บ้าง, ที่ <https://apps.who.int/iris/bitstream/handle/10665/331699/WHO-SRH-20.04-eng.pdf>
- ³² สำนักงานกิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (UNDESA), รายงานภาวะทุพพลภาพและการพัฒนา, หน้า 7, 16, 113-115, 249-252, ที่ <https://social.un.org/publications/UN-Flagship-Report-Disability-Final.pdf>; ผู้ตรวจการพิเศษเกี่ยวกับสิทธิของผู้ที่มีภาวะทุพพลภาพ, A/72/133, วรรค 35
- ³³ เอ็มมา เพียร์ซ, ข้อควรพิจารณาเกี่ยวกับภาวะทุพพลภาพในโครงการความรุนแรงจากพื้นฐานเพศสภาพ (GBV) ในระหว่างการระบาดใหญ่ของโรคโควิด 19, ที่ https://gbvaor.net/sites/default/files/2020-03/Disability%20Considerations%20in%20GBV%20programming%20during%20COVID_Helpdesk.pdf
- ³⁴ เปรู, Ministerio de Desarrollo e Inclusión Social, Resolución Viceministerial N° 001-2020-MIDIS/VMPEs, 24 April 2020, ที่ <https://www.gob.pe/institucion/midis/normas-legales/484313-001-2020-midis-vmpe>
- ³⁵ บริการให้คำปรึกษาด้านการกระทำรุนแรงทางเพศและความรุนแรงภายในครอบครัวของประเทศออสเตรเลีย <https://www.1800respect.org.au/accessibility/>; ไวรัสโคโรนา (โควิด 19) ในสหราชอาณาจักร: การสนับสนุนสำหรับเหยื่อการกระทำทารุณภายในครอบครัว <https://www.gov.uk/government/publications/coronavirus-covid-19-and-domestic-abuse/coronavirus-covid-19-support-for-victims-of-domestic-abuse#disability-specialist-services>
- ³⁶ องค์การการปฏิรูปทางอาญาระหว่างประเทศ, แนวโน้มเรือนจำทั่วโลก ปี 2020, ที่ <https://cdn.penalreform.org/wp-content/uploads/2020/04/Global-Prison-Trends-2020-Penal-Reform-International.pdf>
- ³⁷ คำแนะนำ: ไวรัสโคโรนา (โควิด 19) และเรือนจำ, ที่ <https://www.gov.uk/guidance/coronavirus-covid-19-and-prisons>
- ³⁸ <https://www.prisonpolicy.org/virus/virusresponse.html>
- ³⁹ โคลอมเบีย, Decreto legislativo 546, 14 เมษายน 2020, ที่ <https://dapre.presidencia.gov.co/normativa/normativa/DECRETO%20546%20DEL%2014%20DE%20ABRIL%20DE%202020.pdf>
- ⁴⁰ อาร์เจนตินา, ศาลยุติธรรมสูงสุดของประเทศ, Acordada 10/2020, และข้อบังคับประกอบ, ศาลอุทธรณ์ทางอาญาของรัฐบาลกลาง, Acordada 9/2020, ที่ <https://cnpt.gob.ar/wp-content/uploads/2020/04/Acordada-9-20-FCFP.pdf>
- ⁴¹ บราซิล, คณะกรรมการความยุติธรรมของประเทศ, คำแนะนำที่ 62, 17 มีนาคม 2020, ที่ <https://www.cnj.jus.br/wp-content/uploads/2020/03/62-Recomenda%C3%A7%C3%A3o.pdf>